

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

43. wskazuje na potrzebę zapewnienia wiarygodnej alternatywy dla nielegalnych usług w zakresie gier hazardowych; podkreśla konieczność opracowania pragmatycznych rozwiązań w odniesieniu do reklamowania i sponsorowania imprez sportowych przez operatorów gier hazardowych w internecie; wyraża opinię, że należy przyjąć wspólne standardy reklamowe, które zapewnią odpowiednią ochronę najbardziej narażonym na ryzyko konsumentom i jednocześnie umożliwią sponsorowanie imprez międzynarodowych;

44. wzywa Komisję i państwa członkowskie do współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami działającymi w sektorze sportu, tak aby identyfikować odpowiednie mechanizmy niezbędne do zachowania uczciwości sportu oraz do finansowania sportów masowych;

*

* *

45. zobowiązuje swego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.

Zdrowie pszczół miodnych i pszczelarstwo

P7_TA(2011)0493

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie zdrowia pszczół miodnych i wyzwań dla sektora pszczelarskiego (2011/2108(INI))

(2013/C 153 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie w sektorze pszczelarskim ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 grudnia 2010 r. w sprawie w sprawie zdrowia pszczół miodnych (COM(2010)0714),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 17 maja 2011 r. w sprawie zdrowia pszczół miodnych,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 maja 2011 r. pt. „Nasze ubezpieczenie na życie i nasz kapitał naturalny – unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r.” (COM(2011)0244),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽²⁾ ustanawiające przepisy szczególne dotyczące sektora pszczelarskiego w Unii Europejskiej,
- uwzględniając raport naukowy EFSA z dnia 11 sierpnia 2008 r. oraz raport naukowy na temat śmiertelności pszczół i obserwacji pszczół w Europie sporządzony na zamówienie EFSA i przyjęty w dniu 3 grudnia 2009 r.,
- uwzględniając orzeczenie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-442/09 ⁽³⁾ dotyczące etykietowania miodu zawierającego materiał genetycznie zmodyfikowany,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0440.

⁽²⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 24 z 30.1.2010, s. 28.

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. pt. „Deficyt białka w UE: jak rozwiązać istniejący od dawna problem?” ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz opinię Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A7-0359/2011),
- A. mając na uwadze, że pszczelarstwo jako działalność gospodarcza i społeczna odgrywa kluczową rolę w zrównoważonym rozwoju obszarów wiejskich, tworzy miejsca pracy oraz istotnie wspomaga ekosystemy poprzez zapylenie roślin, które z kolei przyczynia się do poprawy różnorodności biologicznej, ponieważ pozwala na utrzymanie różnorodności genetycznej roślin;
- B. mając na uwadze, że pszczelarstwo i różnorodność biologiczna są wzajemnie powiązane; mając na uwadze, że przez zapylenie roje pszczele dostarczają dobra publiczne o istotnym znaczeniu środowiskowym, gospodarczym i społecznym, w ten sposób zapewniając bezpieczeństwo żywnościowe i utrzymując różnorodność biologiczną oraz mając na uwadze, że pszczelarze, utrzymując roje pszczół, świadczą usługi o pierwszorzędym znaczeniu dla środowiska, zapewniając ponadto stosowanie zrównoważonego modelu produkcji na obszarach wiejskich; mając na uwadze, że pastwiska pszczele, rozmaite miejsca żerowania oraz niektóre uprawy (rzepak, słonecznik itp.) dostarczają pszczołom bogatych wartości odżywczych niezbędnych do utrzymania obrony immunologicznej i do zachowania zdrowia,
- C. mając na uwadze, że zwrócono uwagę na obawy, że z powodu wysokich kosztów zakładania przedsiębiorstwa pszczelarskiego mniej osób rozpoczyna działalność w tym sektorze, co skutkuje niewystarczającą liczbą uli potrzebnych do zapylenia upraw o zasadniczym znaczeniu;
- D. mając na uwadze doniesienia o spadku populacji pszczół zarówno w UE, jak i w innych częściach świata; mając na uwadze, że spada liczebność gatunków zapylaczy, przyczyniających się do wydajności produkcji rolnej; mając na uwadze, że w przypadku znacznego nasilenia się tej tendencji, rolnicy zarówno w UE, jak i w innych częściach świata, być może będą musieli stosować sztuczne zapylenie, co oznaczałoby dwukrotny wzrost wydatków na zapylenie; mając na uwadze, że nauka i praktyka weterynaryjna nie mogą obecnie zapewnić zbyt skutecznych metod zapobiegania niektórym chorobom i szkodnikom ani zwalczania ich ze względu na niewystarczające badania i rozwój nowych leków dla pszczół w poprzednich dekadach, co jest spowodowane ograniczonymi rozmiarami rynku pszczelarskiego, a w konsekwencji słabym zainteresowaniem dużych koncernów farmaceutycznych, oraz mając na uwadze, że w wielu przypadkach niewielka liczba dostępnych leków zwalczających roztocze *Varroa destructor* straciła już skuteczność,
- E. mając na uwadze wpływ licznych, często wzajemnie powiązanych, czynników letalnych lub subletalnych na zdrowie poszczególnych pszczół i rojów; mając na uwadze ograniczoną ilość sprzedawanych leków do zwalczania pasożyta *Varroa destructor*, które w licznych przypadkach przestały być wystarczająco skuteczne z powodu występowania oporności; mając na uwadze, że stosowanie pestycydów, zmieniające się warunki klimatyczne i środowiskowe, utrata różnorodności biologicznej roślin, zmiana

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 71.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0084.

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

użytkowania gruntów, błędne praktyki pszczelarskie oraz występowanie gatunków inwazyjnych osłabiają systemy immunologiczne rojów pszczelich oraz sprzyjają rozwojowi patologii oportunistycznych; mając na uwadze, że pszczoły miodne mogą być narażone na środki ochrony roślin w sposób bezpośredni i pośredni, np. poprzez przeniesienie przez wiatr, poprzez wody powierzchniowe, krople powstałe w wyniku gutacji, nektar lub pyłek;

- F. mając na uwadze, że hodowcy pszczół mogą mieć pozytywny wpływ na zdrowie i dobrostan hodowanych przez nich pszczół i pomóc w jego utrzymaniu, chociaż na to w jakim stopniu udaje im się pomyślnie wypełniać te zadania znaczący wpływ mają warunki środowiskowe;
- G. mając na uwadze, że zalecane jest minimalne zastosowanie produktów weterynaryjnych i substancji aktywnych, a także utrzymanie zdrowego systemu odpornościowego roju, oraz mając na uwadze, że problem oporności występuje mimo wszystko; mając na uwadze, że substancje aktywne i leki nie są metabolizowane przez pszczoły oraz że producenci europejscy funkcjonują w oparciu o produkcję czystego, wysokojakościowego miodu bez osadu,
- H. mając na uwadze, że duża ilość europejskich hodowców pszczół zajmuje się pszczelarstwem amatorsko a nie zawodowo;

Badania i propagowanie wiedzy naukowej

1. wzywa Komisję do zwiększenia poziomu wsparcia badań nad zdrowiem pszczół miodnych udzielanego w kolejnych ramach finansowych (8PR) i do skoncentrowania badań na rozwoju technologicznym, zapobieganiu chorobom i ich kontroli, w szczególności jeśli chodzi o wpływ czynników środowiskowych na systemy odpornościowe rojów pszczelich i ich interakcje z patogenami, a także na opracowaniu zrównoważonych praktyk rolnych, promowaniu alternatyw niechemicznych (np. prewencyjnych praktyk rolniczych takich jak płodozmian i biologiczne zwalczanie szkodników), a także na dalszym ogólnym wspieraniu technik zintegrowanej ochrony roślin, rozwoju weterynaryjnych produktów leczniczych mających zastosowanie do obecnych czynników chorobotwórczych u pszczół w UE, w szczególności pasożytów *Varroa destructor* – gdyż jest to główny czynnik patogenny, do zwalczenia którego potrzebna jest większa różnorodność substancji aktywnych z powodu jego wielkiej zdolności do rozwijania oporności – a także do endopasożytów i innych chorób oportunistycznych;
2. uważa, że ważne jest pilne przedsięwzięcie środków mających na celu ochronę zdrowia pszczół, z uwzględnieniem specyfiki pszczelarstwa, różnorodności zaangażowanych podmiotów, a także zasady proporcjonalności i pomocniczości;
3. ponownie wyraża niepokój w związku z faktem, że jeśli zwiększona śmiertelność pszczół miodnych i dzikich zapylaczy w Europie zostanie pozostawiona bez kontroli, będzie ona miała głęboki negatywny wpływ na rolnictwo, produkcję i bezpieczeństwo żywności, różnorodność biologiczną, zrównoważenie środowiskowe i ekosystemy;
4. wzywa Komisję do wsparcia tworzenia należytych krajowych systemów nadzoru, w ścisłej współpracy ze stowarzyszeniami pszczelarskimi, oraz rozwijania zharmonizowanych standardów na szczeblu UE, aby umożliwić dokonywanie porównań; podkreśla zapotrzebowanie na jednolity system rejestracji i identyfikacji uli pszczelich na szczeblu krajowym, dostosowywany i aktualizowany co roku; podkreśla, że fundusze na identyfikację i rejestrację nie powinny pochodzić z istniejących programów usprawniających produkcję i obrót miodem w Unii Europejskiej (rozporządzenie Rady (WE) nr 1221/97 ⁽¹⁾);
5. wzywa Komisję Europejską, aby wspierała europejską sieć „uli referencyjnych” w celu monitorowania wpływu warunków środowiskowych oraz praktyk pszczelarskich i rolniczych na zdrowie pszczół;
6. zachęca Komisję do sporządzania trzyletnich programów opartych na otrzymanych od wszystkich państw członkowskich liczbach rzeczywiście zarejestrowanych uli, a nie na liczbach szacunkowych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 173 z 1.7.1997, s. 1.

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

7. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie unijnego laboratorium referencyjnego do badań nad zdrowiem pszczół, które powinno koncentrować się na działaniach nieobjętych obecnie przez sieci eksperckie lub laboratoria krajowe oraz dokonać syntezy zintegrowanej wiedzy pozyskanej w ramach tych badań;
8. podkreśla potrzebę wspierania laboratoriów diagnostycznych i badań w terenie na szczeblu krajowym oraz podkreśla, że należy unikać nakładania się na siebie funduszy;
9. wzywa Komisję do utworzenia wraz z przedstawicielami sektora pszczelarskiego komitetu sterującego, który udzieli Komisji wsparcia w sporządzeniu rocznego programu pracy unijnego laboratorium referencyjnego; z żalem zauważa, że pierwszy roczny program pracy laboratorium referencyjnego UE został przedstawiony bez wcześniejszej konsultacji z zainteresowanymi stronami;
10. wzywa Komisję do nieustannego wspierania badań naukowych dotyczących zdrowia pszczół w oparciu o pozytywne przykłady sieci COLOSS prowadzonej przez COST oraz inicjatywy BeeDoc i STEP oraz do zachęcania państw członkowskich do wspierania badań naukowych w tej dziedzinie; podkreśla jednak, że należy zacieśnić stosunki z pszczelarzami i organizacjami pszczelarskimi;
11. wzywa Komisję do wykluczenia pokrywania się funduszy w celu zwiększenia ich skuteczności w zapewnianiu gospodarczej i ekologicznej wartości dodanej zarówno dla pszczelarzy, jak i rolników; wzywa Komisję do zachęcania państw członkowskich do zwiększenia poziomu finansowania badań;
12. wzywa państwa członkowskie do wspierania i nadzorowania tworzenia krajowych sieci monitorowania fenologii roślin miodonośnych;
13. wzywa Komisję do aktywnego wspierania większego stopnia wzajemnego udostępniania sobie informacji przez państwa członkowskie, laboratoria, pszczelarzy, rolników, przemysł i naukowców na temat badań ekotoksykologicznych dotyczących zdrowia pszczół, tak aby umożliwić niezależne badania naukowe oparte na jak najbogatszych informacjach; wzywa Komisję do wspierania tego procesu poprzez udostępnienie swojej strony internetowej na ten temat we wszystkich językach urzędowych zainteresowanych państw członkowskich;
14. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji „Lepsze szkolenia na rzecz bezpieczniejszej żywności”, wzywa jednak do przedłużenia jej trwania na okres po roku 2011 r. oraz do zwiększenia liczby uczestników reprezentujących władze krajowe;
15. wzywa do wspierania programów szkoleniowych dla pszczelarzy w dziedzinie zapobiegania chorobom i ich kontroli, a także dla rolników i leśników w dziedzinie botaniki i w zakresie obchodzenia się ze środkami ochrony roślin w sposób bezpieczny dla pszczół oraz szkoleń poświęconych wpływowi pestycydów i niechemicznym praktykom rolniczym w zakresie zwalczania chwastów; wzywa Komisję, aby we współpracy z organizacjami pszczelarskimi zaproponowała wytyczne dotyczące opieki weterynaryjnej nad ulami;
16. wzywa organy oraz organizacje reprezentujące sektor pszczelarstwa w państwach członkowskich do wspierania rozpowszechniania wśród pszczelarzy odpowiedniej wiedzy naukowej i technicznej na temat zdrowia pszczół; podkreśla, że niezbędny jest stały dialog między pszczelarzami, rolnikami i odpowiednimi organami;
17. podkreśla potrzebę zapewnienia należytego przeszkolenia lekarzy weterynarii, a także zapewnienia pszczelarzom możliwości konsultacji weterynaryjnych oraz zaangażowania ekspertów w dziedzinie pszczelarstwa w ramach krajowych władz weterynaryjnych;

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

Produkty weterynaryjne

18. uznaje wielką wagę, jaką ma opracowanie innowacyjnego i skutecznego leczenia roztocza Varroa, które powoduje ok. 10 % strat w skali rocznej; uważa, że należy zwiększyć pomoc na zatwierdzone leczenie weterynaryjne, aby zmniejszyć negatywne skutki chorób i szkodników; wzywa Komisję do wprowadzenia wspólnych wytycznych dotyczących leczenia weterynaryjnego w tym sektorze i podkreślenia konieczności ich właściwego stosowania; wzywa do wprowadzenia wytycznych dotyczących stosowania molekuł i/lub formuł farmaceutycznych opartych na kwasach organicznych, olejkach eterycznych i innych substancjach dozwolonych w biologicznym zwalczaniu szkodników;

19. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia wsparcia finansowego dla badań, rozwoju i testowania w terenie nowych pszczelarskich produktów leczniczych, szczególnie dla MŚP, w świetle wpływu sektora pszczelarskiego na różnorodność biologiczną i dobra publicznego, jakim jest zapylenie roślin, mając na względzie wysokie koszty leczenia weterynaryjnego ponoszone obecnie przez hodowców pszczół w porównaniu z kosztami związanymi ze zdrowiem w innych sektorach hodowli;

20. podkreśla potrzebę zaproponowania firmom farmaceutycznym zachęt do opracowania nowych produktów leczniczych zwalczających choroby pszczół;

21. wzywa Komisję do opracowania bardziej elastycznych przepisów umożliwiających dopuszczanie i udostępnianie produktów weterynaryjnych dla pszczół miodnych, w tym leków pochodzenia naturalnego i innych, nieposiadających szkodliwego oddziaływania na zdrowie owadów; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący zmiany dyrektywy w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych, jednak uważa, że ich obecna niewielka dostępność nie powinna być pretekstem do rejestrowania lub wprowadzania do obrotu antybiotyków, w celu leczenia innych chorób oportunistycznych występujących u pszczół miodnych, ze względu na ich wpływ na jakość produktów pszczelich, a także na oporność;

22. z zadowoleniem przyjmuje wyrażony przez Komisję zamiar wprowadzenia najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości w kontekście stosowania produktów leczniczych w ramach tzw. procedury kaskadowej w celu zlikwidowania obecnej sytuacji niepewności prawnej, która stanowi przeszkodę w leczeniu chorych pszczół;

23. wzywa do zmiany w otoczeniu regulacyjnym, aby Europejska Agencja Leków, w duchu ochrony praw własności intelektualnej, mogła udzielać na pewien okres przejściowy wyłącznych praw do wytwarzania i wprowadzania do obrotu nowych substancji aktywnych w pszczelarskich produktach weterynaryjnych;

24. wzywa Komisję Europejską do rozważenia możliwości rozszerzenia zakresu Funduszu Weterynaryjnego Unii Europejskiej o choroby pszczół podczas następnego przeglądu funduszu;

25. z zadowoleniem przyjmuje wyrażony przez Komisję zamiar przedstawienia wszechstronnego prawa zdrowia zwierząt; zwraca się do Komisji o dostosowanie zakresu i finansowania europejskiej polityki weterynaryjnej w celu uwzględnienia specyfiki pszczół i pszczelarstwa, tak aby zagwarantować skuteczniejsze zwalczanie chorób pszczół dzięki wystarczającej dostępności skutecznych i standaryzowanych leków we wszystkich państwach członkowskich i finansowanie zdrowia pszczół w ramach europejskiej polityki weterynaryjnej; zwraca się do Komisji o większą harmonizację między państwami członkowskimi i skupienie wysiłków na zwalczaniu warrozy i kontroli nad nią w UE;

26. popiera programy hodowli skoncentrowane na odporności na choroby i pasożyty, zwłaszcza na warrozę;

Wpływ nowoczesnego rolnictwa na pszczoły

27. podkreśla, że Unia Europejska przyjęła właśnie – przy dużym zaangażowaniu Parlamentu Europejskiego – nowe, bardziej restrykcyjne zasady dotyczące wydawania zezwoleń na wprowadzanie do obrotu środków ochrony roślin oraz ich zrównoważonego stosowania w celu dopilnowania, by były one bezpieczne dla ludzi i środowiska naturalnego; zauważa, że zasady te zawierają dodatkowe, ścisłe kryteria odnoszące się do bezpieczeństwa pszczół; wzywa Komisję do informowania Parlamentu o skutecznym stosowaniu tych nowych przepisów;

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

28. zachęca Komisję do ulepszenia metodologii przeprowadzania oceny ryzyka związanego ze stosowaniem pestycydów celem ochrony zdrowia i rozwoju rojów a także do zapewnienia odpowiedniego dostępu do wyników i metodologii badań ekotoksykologicznych zawartych we wnioskach o zezwolenie;

29. podkreśla znaczenie zrównoważonej gospodarki rolnej i wzywa państwa członkowskie do jak najszybszego przeprowadzenia transpozycji i pełnego wdrożenia dyrektywy 2009/128/WE w sprawie zrównoważonego stosowania pestycydów, a w szczególności jej art. 14, w którym podkreśla się, że od 2014 r. stosowanie zintegrowanej ochrony przed szkodnikami będzie obowiązkowe dla wszystkich rolników w UE, a także do poświęcenia szczególnej uwagi stosowaniu tych pestycydów, które mogą być szkodliwe dla pszczół i zdrowia rojów;

30. wzywa Komisję do włączenia, na podstawie wiarygodnych i skutecznych testów w warunkach rzeczywistych, ze zharmonizowanymi protokołami, toksyczności chronicznej larwalnej i subletalnej do oceny ryzyka związanego ze stosowaniem pestycydów, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, które ma zastosowanie od dnia 14 czerwca 2011 r.; wzywa Komisję, aby ze szczególną uwagą potraktowała stosowanie niektórych pestycydów, które w pewnych warunkach mogą mieć negatywne skutki dla zdrowia pszczół i rojów; wzywa Komisję do zintensyfikowania badań dotyczących potencjalnych interakcji między substancjami a czynnikami patogenymi; zauważa, że należy rozważyć również metody zastosowania;

31. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że eksperci z Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności prowadzą niezależną ocenę wymogów obowiązujących w sektorze w zakresie dostarczania danych dotyczących poszczególnych pestycydów;

32. wzywa, w duchu dialogu między pszczelarzami, zainteresowanymi podmiotami z sektora rolniczego i organami publicznymi, do utworzenia systemu sprzyjającego obowiązkowemu wstępnemu powiadomianiu pszczelarzy we wszystkich państwach członkowskich z wyprzedzeniem o planowanym zastosowaniu pestycydów, w szczególności o rozpyleniu środków owadobójczych z powietrza (np. środków przeciwko komarom), oraz do stworzenia systemu udzielającego na wniosek informacji o położeniu uli w czasie tych operacji; ponadto wzywa do ulepszenia przepływu informacji między pszczelarzami i rolnikami, z wykorzystaniem internetowej bazy danych, w zakresie np. umieszczania uli w sąsiedztwie pól;

33. zwraca się do państw członkowskich o sprawdzenie zasadności wprowadzenia problematyki pszczelarstwa i zdrowia pszczół jako przedmiotu do kształcenia i szkolenia rolników;

34. wzywa Komisję, aby ze szczególnym uwzględnieniem projektu EFSA z 2009 r. zatytułowanego „Śmiertelność pszczół i nadzór pszczelarski w Europie” przeprowadziła obiektywne badania dotyczące możliwości wystąpienia negatywnych skutków upraw GMO i monokultury dla zdrowia pszczół miodnych;

Aspekty produkcji i bezpieczeństwa żywności, ochrona pochodzenia

35. wzywa Komisję do nieustannego monitorowania sytuacji w dziedzinie zdrowia zwierząt w państwach pochodzenia, do stosowania najbardziej rygorystycznych wymogów dotyczących zdrowia zwierząt i wprowadzenia należytego systemu monitorowania materiału rozmnożeniowego z państw trzecich, aby uniknąć wprowadzania do UE egzotycznych chorób lub pasożytów pszczelich, takich jak chrząszcz *Aethina tumida* i pasożytów *Tropilaelaps*; zwraca się do Komisji i państw członkowskich, aby we współpracy z organizacjami hodowców pszczół, zwiększyły przejrzystość w odniesieniu do częstości, odsetka, charakterystyki, a zwłaszcza wyników kontroli bezpieczeństwa prowadzonych w punktach kontrolnych na granicach;

36. wzywa do określenia tymczasowego limitu progowego (punktu odniesienia dla kontroli) 15 ppb dla produktów weterynaryjnych dozwolonych w Unii Europejskiej, z myślą o różnych technikach analitycznych stosowanych w poszczególnych państwach członkowskich;

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

37. wzywa Komisję do określenia poziomów braku działań (NAL), punktów odniesienia dla kontroli (RPA) lub najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości (MRL) w miodzie i innych produktach pszczelarskich w odniesieniu do substancji, które nie mogą być dopuszczone w europejskim sektorze pszczelarskim, a także do zharmonizowania weterynaryjnych kontroli granicznych i kontroli na rynku wewnętrznym, pamiętając o tym, że w przypadku miodu przywóz produktów niskiej jakości, sfałszowanych produktów lub imitacji stanowią elementy zakłócające funkcjonowanie rynku, które wywierają stałą presję na ceny i końcową jakość na rynku wewnętrznym UE, jako że należy zapewnić takie same zasady produktom i producentom z UE i z krajów trzecich; stwierdza, że MRL muszą uwzględniać pozostałości związane z dobrą praktyką weterynaryjną;

38. wzywa Komisję do wprowadzenia lub zmodyfikowania załączników do dyrektywy Rady 2001/110/WE ⁽¹⁾ (dyrektywa odnosząca się do miodu) w celu poprawienia standardów produkcji w UE dzięki ustaleniu jasnych definicji prawnych wszystkich produktów pszczelarskich, w tym różnych odmian miodu, oraz parametrów istotnych dla jakości miodu, takich jak zawartość proliny i sacharazy, niski poziom HMF lub wilgotność oraz pogarszanie jakości (dodawanie substancji, takich jak gliceryna, izotopów cukrowych o wartości C13/C14, spektrum pyłkowe oraz zawartość aromatu i cukru w miodzie); wzywa do wsparcia badań nad skutecznymi metodami wykrywania miodu zafałszowanego; zwraca się do Komisji o zadbanie, aby kontrola naturalnych właściwości miodu, obowiązująca w przypadku produktów europejskich, obowiązywała również w przypadku produktów z krajów trzecich;

39. wzywa Komisję do zharmonizowania zasad etykietowania z przepisami rozporządzenia w sprawie rolnych systemów jakości oraz do wprowadzenia obowiązku etykietowania w państwie pochodzenia produktów importowanych i wytworzonych w UE lub, w przypadku połączenia produktów różnego pochodzenia, obowiązkowego etykietowania w każdym państwie pochodzenia;

40. w duchu nowej polityki jakości UE wzywa pszczelarzy, organizacje ich reprezentujące oraz przedsiębiorstwa handlowe do lepszego wykorzystania unijnych systemów etykietowania produktów pszczelarskich (chroniona nazwa pochodzenia i chronione oznaczenie geograficzne), co mogłoby poprawić przystępność działalności pszczelarskiej, oraz zwraca się do Komisji, aby zaproponowała – w ścisłej współpracy ze stowarzyszeniami pszczelarskimi – oznaczenia jakości i wspierała sprzedaż bezpośrednią produktów pszczelich na rynkach lokalnych;

41. wzywa do działań na rzecz zwiększenia konsumpcji miodów i produktów pszczelarskich pochodzących z Europy, między innymi poprzez promocję miodów o specyficznych właściwościach charakterystycznych dla niektórych odmian i pochodzenia geograficznego;

Środki związane z ochroną różnorodności biologicznej i rychłą reformą wspólnej polityki rolnej

42. podkreśla konieczność konsultacji z pszczelarzami przez organy europejskie i krajowe w trakcie opracowywania programów na rzecz pszczelarstwa i związanego z tym prawodawstwa, aby zapewnić skuteczność tych programów oraz ich terminową realizację; wzywa Komisję do przeznaczenia znacznie większych środków finansowych, aby zwiększyć dotychczasowe wsparcie dla sektora pszczelarstwa w WPR po roku 2013 oraz zapewnić trwałość i wzmocnienie istniejących programów wsparcia tego sektora (rozporządzenie (WE) nr 1221/97), oraz do zachęcania do rozwoju wspólnych przedsięwzięć, a także wzywa państwa członkowskie do udzielenia pomocy technicznej sektorowi pszczelarskiemu; wzywa Komisję do zagwarantowania, by system współfinansowania dał się pogodzić z wprowadzeniem płatności bezpośrednich w pierwszym filarze WPR (dobrowolne stosowanie art. 68 WPR) przez te państwa, które uznają to za konieczne; podkreśla również potrzebę zachęcania młodych pszczelarzy do rozpoczęcia działalności w tym sektorze; wzywa Komisję do stworzenia sieci zabezpieczeń lub wspólnego systemu ubezpieczeń dla pszczelarstwa w celu ograniczenia wpływu sytuacji kryzysowych na pszczelarzy;

43. wzywa Komisję, aby w ramach nowej unijnej strategii na rzecz różnorodności biologicznej udostępniła na zasadzie priorytetowej i/lub w większym stopniu środki finansowe przeznaczone na pszczelarstwo w ramach wszystkich projektów lub działań proponowanych w ramach WPR, które będą dotyczyły wyłącznie podgatunków i ekotypów *Apis mellifera* pochodzących z każdego regionu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 47.

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

44. domaga się, by w ramach nadchodzącej reformy WPR Komisja przewidziała środki wsparcia oraz pomoc z przeznaczeniem dla europejskiego sektora pszczelarstwa, pamiętając o publicznych dobrach w zakresie środowiska naturalnego, do których przyczyniają się pszczoły miodne poprzez zapylenie, oraz o usługach środowiskowych, jakie świadczą pszczelarze, utrzymując swoje roje pszczół;

45. zauważa, że zgodnie ze sprawozdaniem Komisji z dnia 28 maja 2010 r. całkowita liczba pszczelarzy w UE nieznacznie wzrosła w porównaniu z 2004 r.; wskazuje, że zgodnie ze sprawozdaniem wzrost ten wynika wyłącznie z przystąpienia Bułgarii i Rumunii do UE, i że bez uwzględnienia pszczelarzy z tych krajów liczba hodowców pszczół w UE byłaby znacznie niższa; uważa, że powyższy fakt obrazuje powagę sytuacji w sektorze pszczelarskim w UE oraz potrzebę udzielenia wsparcia temu sektorowi i wdrożenia konkretnych środków sprzyjających dalszemu prowadzeniu działalności pszczelarskiej przez hodowców pszczół;

46. wzywa Komisję do rozważenia możliwości stworzenia specjalnego programu pomocy dla pszczelarzy w ramach bezpośredniego systemu pomocy, np. poprzez płatności na roje pszczele, który to program przyczyni się do ochrony sektora pszczelarskiego w Unii Europejskiej, będzie sprzyjał dalszemu prowadzeniu działalności pszczelarskiej przez hodowców pszczół, będzie stanowił zachętę dla młodych ludzi do rozpoczęcia działalności w tym zawodzie oraz zapewni, że pszczoły nadal będą pełnić rolę zapylaczy;

47. wzywa Komisję do promowania zrównoważonych praktyk rolniczych w ramach WPR, do zachęcania wszystkich rolników do stosowania prostych praktyk rolniczych zgodnie z dyrektywą 2009/128/WE oraz do wzmocnienia środków rolno-środowiskowych specyficznych dla sektora pszczelarskiego w duchu nowej strategii różnorodności biologicznej; wzywa państwa członkowskie do ustanowienia środków rolno-środowiskowych w programach rozwoju obszarów wiejskich przeznaczonych dla pszczelarstwa oraz do zachęcania rolników do zaangażowania się w środki rolno-środowiskowe wspierające „przyjazne pszczołom” użytki zielone w pasach pomiędzy polami uprawnymi, a także do stosowania zintegrowanej produkcji na wyższym poziomie, przyjmując całościowe podejście do rolnictwa i stosując biologiczną kontrolę nad szkodnikami, jeżeli tylko jest to możliwe;

48. potwierdza, że Komisja uważa pszczoły miodne za gatunek udomowiony, a zatem w konsekwencji za wchodzące w obręb sektora hodowlanego, co ułatwia stosowanie odpowiednich środków ⁽¹⁾ w zakresie zdrowia, dobrostanu i ochrony i umożliwia lepsze informowanie o sposobach utrzymania dzikich zapylaczy; domaga się w związku z tym opracowania strategii ochrony zdrowia pszczół oraz uwzględnienia w prawodawstwie rolnym i weterynaryjnym sektora pszczelarskiego, ze zwróceniem uwagi na jego specyfikę, zwłaszcza gdy chodzi o odszkodowania dla hodowców za straty w pogłowie pszczół;

49. wzywa wszystkie zainteresowane strony w sektorze pszczelarskim do skorzystania z możliwości oferowanych przez obecną wspólną politykę rolną oraz reformę, która ma wkrótce nastąpić, a która uwzględnia odpowiednio organizacje producentów w całym sektorze rolnictwa;

Ochrona różnorodności biologicznej pszczół

50. wzywa Komisję, aby w ramach dyrektywy Rady 92/43/EWG ⁽²⁾ (dyrektywa siedliskowa) określiła stan ochrony gatunku *Apis mellifera* i w razie potrzeby uwzględniła go w załącznikach do dyrektywy; zwraca się do Komisji, aby – z uwagi na pilną potrzebę ochrony gatunku *Apis mellifera* i wielu podgatunków występujących w Unii Europejskiej – przeanalizowała możliwość utworzenia specjalnego programu lub instrumentu w ramach instrumentu finansowego Life+, który umożliwi sporządzenie ogólnoeuropejskiego projektu na rzecz przywrócenia dzikich populacji tego gatunku,

51. wzywa Komisję do zakazania – w ramach dyrektywy Rady 92/65/EWG ⁽³⁾ – choćby tymczasowo, przywozu z krajów trzecich żywych pszczół i gatunków rodzaju *Bombus* sp. dzięki czemu uniknie się sprowadzenia egzotycznych chorób, zważywszy zwłaszcza na fakt, że w Unii Europejskiej nie brakuje zasobów genetycznych w pszczelarstwie, ponieważ wciąż istnieją główne podgatunki od których pochodzą rasy i odmiany aktualnie wykorzystywane w pszczelarstwie,

⁽¹⁾ Za pomocą inicjatyw, takich jak strategia UE na lata 2007–2013 na rzecz zdrowia zwierząt, która pomaga opracować jednolite i jasne ramy regulacyjne dotyczące zdrowia zwierząt, polepsza koordynację i skuteczne wykorzystywanie środków przez odpowiednie agencje europejskie i wypukla znaczenie utrzymania i poprawy możliwości diagnostycznych.

⁽²⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

⁽³⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54.

Wtorek, 15 listopada 2011 r.

52. przypomina, że działania na rzecz różnorodności biologicznej są niezbędne także poza sektorem rolniczym; zielone przyległości dróg, pobocza kolejowe, leśne odcinki sieci transportu energii oraz ogrody publiczne i prywatne zajmują znaczne powierzchnie, na których racjonalne metody zarządzania mogą znacznie zwiększyć zasoby pyłku i nektaru dla pszczoł i owadów zapylających; rozwój ten musi odbywać się w ramach harmonijnej gospodarki przestrzennej, gwarantującej szczególnie bezpieczeństwo drogowe;

*

* *

53. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Reforma zasad udzielania pomocy państwa usługom świadczonym w ogólnym interesie gospodarczym

P7_TA(2011)0494

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie reformy zasad UE dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym (2011/2146(INI))

(2013/C 153 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 14 i art. 106 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz jego protokół nr 26,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 marca 2011 r. pt. Reforma zasad UE dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym (COM(2011)0146),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 23 marca 2011 r. w sprawie stosowania od 2005 r. zasad UE dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym oraz wyniki konsultacji społecznych (SEK(2011)0397),
- uwzględniając przeprowadzone przez Komisję w 2010 r. wysłuchanie publiczne na temat pomocy państwa pt. Przepisy dotyczące usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym,
- uwzględniając wytyczne z dnia 7 grudnia 2010 r. dotyczące zastosowania przepisów prawa Unii Europejskiej z zakresu pomocy państwa, zamówień publicznych i rynku wewnętrznego do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, w tym do usług społecznych (SEK(2010)1545),
- uwzględniając dyrektywę Komisji 2006/111/WE z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi, a także w sprawie przejrzystości finansowej wewnątrz określonych przedsiębiorstw ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję Komisji 2005/842/WE z dnia 28 listopada 2005 r. w sprawie stosowania art. 86 ust. 2 traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom zobowiązanym do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym ⁽²⁾,
- uwzględniając przepisy wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 17.11.2006, s. 17.

⁽²⁾ Dz.U. L 312 z 29.11.2005, s. 67.

⁽³⁾ Dz.U. C 297 z 29.11.2005, s. 4.